

Mál nr. 53/2015**M****og****vátryggingafélagið X v/ slysatryggingar ökumanns og eiganda bifreiðar.****Bifreiðarstjóri slasaðist við að losa tengivagn frá dráttar bifreið.****Gögn.**

1. Málskot, móttakið 10.2.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags 9.3.2015.

Málsatvik.

M starfar sem bifreiðarstjóri hjá V, eiganda dráttar bifreiðarinnar A og tengivagnsins B. Hinn 30.8.2012 varð M fyrir meiðslum á vinstri hendi er hann vann við að aftengja B frá A. Í skýrslu sem M gaf hjá lögreglu lýsti hann atvikum svo að B hafi farið að renna aftur á bak er hann opnaði krókinn. Bremsur B höfðu bilað án þess að hann hafi vitað af því, en B eigi að læsast í bremsur um leið og hann er aftengdur og loftþrýstingur fari af hemlunum. Hann hafi því hlaupið til og náð í spýtukubb til að setja fyrir hjólin á B. Þá hafi verið komið það mikið skrið á B að hann hafi runnið yfir kubbinn. Hann hafi tekið kubbinn upp aftur og sett á nýjan leik fyrir hjólin en ekki náð að sleppa kubbnum áður en B rann á hann. Við það klemmdust langatöng og baugfingur vinstri handar undir kubbnum þannig að taka varð bein framan af báðum fingrum.

Í umsögn Vinnueftirlitsins um slysið kemur fram að B hafi verið í smá halla þegar M hafi opnað krókinn sem tengdi B við A. Samkvæmt niðurstöðu rannsóknar eftirlitsins var talið að orsök slyssins mætti rekja til þess B eigi að læsast í bremsu um leið og hann er aftengdur, en það hafi ekki gerst og því hafi hann runnið af stað.

M hefur krafist bóta úr slysatryggingu ökumanns A hjá X, sem og úr ábyrgðartryggingu vegna B hjá X.

Álit.

Af hálfu X er upplýst að hjá félaginu er ekki í gildi nein ábyrgðartrygging er tekur til ábyrgðar vegna B. Í málinu kemur því einungis til úrlausnar ágreiningur málsaðila um rétt M til bóta úr slysatryggingu ökumanns A.

Í 92. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, sbr. 2. gr. laga nr. 32/1998 um breytingu á þeim, er mælt fyrir um slysatryggingu ökumanns og eiganda. Samkvæmt 1. mgr. greinarinnar skal hver ökumaður sem stjórnar vátryggingarskyldu ökutæki tryggður sérstakri slysatryggingu, enda hafi hann ekki notað ökutækið í algeru heimildarleysi, sbr. 2. mgr. 90. gr. laganna. Skal vátryggingin tryggja bætur fyrir líkamstjón af völdum slyss, sem ökumaður verður fyrir við stjórn ökutækisins, enda verði slysið rakið til notkunar ökutækis í merkingu 88. gr. laganna, sbr. 2. mgr. greinarinnar.

A var kyrrstæð þegar slysið varð og ekkert liggur fyrir um að aflvél hennar hafi verið gangi né heldur að hún hafi verið notuð til að aftengja B frá A. Er M hafði losað B frá A reyndist hemlabúnaður B í ólagi svo hann rann niður halla sem hann var í. M freistaði þess að stöðva ferð B með því að setja kubb fyrir hjól hans. Við það slasaðist hann. Orsök slyssins var því sú að B fór að renna undan halla vegna bilunar í hemlabúnaði hans.

Slysið verður því ekki rakið til aksturs A, sérstaks búnaðar hennar eða eiginleika sem ökutækis. Þá var slysið heldur ekki í neinum tengslum við affermingu A þannig að það verði talið hafa hlotist af notkun A eða við stjórn hennar, sbr. 88. gr. og 92. gr. umferðarlaga. Slysatrygging ökumanns A telst

því ekki taka til slyssins. Af þeim sökum á M ekki rétt á bótum úr slysatryggingunni vegna þess líkamstjóns sem hann hlaut umrætt sinn.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns A hjá X.

Reykjavík, 31. mars 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.